Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.24.0021.N

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, openbare instelling, met zetel te 1060 Sint-Gillis, Victor Hortaplein 11, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0206.731.645,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Stefan De Vleeschouwer, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1853 Strombeek-Bever, Temselaan 100A, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

1. **ES**,

2. **EG**,

verweersters,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist en mr. Beatrix Vanlerberghe, advocaten bij het Hof van Cassatie, beiden met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de verweersters woonplaats kiezen.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Antwerpen, afdeling Antwerpen van 20 november 2023, op verwijzing gewezen na het arrest van het Hof van 5 september 2022.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft op 27 februari 2026 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Raadsheer Bruno Lietaert heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Derde onderdeel

Ontvankelijkheid

1. De verweersters voeren een grond van niet-ontvankelijkheid aan: het middel komt op tegen een feitelijke beoordeling.

2. Het onderzoek van de grond van niet-ontvankelijkheid is niet te onderscheiden van het onderzoek van het onderdeel zelf.

De grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

Gegrondheid

3. Krachtens artikel 14, § 1 en § 2, RSZ-wet wordt het loon waarop de bijdragen voor sociale zekerheid zijn berekend, in de regel bepaald door artikel 2 Loonbeschermingswet.

Volgens artikel 2, eerste lid, 3°, Loonbeschermingswet wordt onder loon verstaan de in geld waardeerbare voordelen waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever.

Die bepaling verruimt het in de Arbeidsovereenkomstenwet bedoelde begrip loon, namelijk de tegenprestatie van de arbeid verricht ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

4. Loon in de arbeidsrechtelijke zin is de tegenprestatie van arbeid die ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst wordt verricht.

Het recht op die tegenprestatie is op zichzelf niet kenmerkend voor het begrip loon maar slechts een noodzakelijk gevolg van het verrichten van arbeid krachtens de arbeidsovereenkomst. Het is niet verenigbaar met de aard van de arbeidsovereenkomst en het begrip loon te oordelen dat de werkgever niet verplicht is de tegenprestatie van de arbeid verricht in uitvoering van een arbeidsovereenkomst te betalen.

Voordelen die worden toegekend om werknemers aan de onderneming te binden, om zich te blijven inzetten of om plichtsgetrouw te werken, zijn voordelen die toegekend worden als tegenprestatie voor de arbeid en zijn derhalve loon in arbeidsrechtelijke zin.

5. De appelrechters stellen vast dat:

- D. de moedermaatschappij is van de verweersters;
- de raad van bestuur van D. een "*Plan*" goedkeurde waarbij aan "*zekere directie- en kaderleden, externe raadgevers en niet-werknemers bestuurders van de hele groep aandelen-gerelateerde financiële instrumenten worden toegekend, waaronder RSU's* (Restricted Stock Units*), om op die manier de beneficiarissen op langere termijn aan de onderneming te binden*";
- D. in een proces van selectie en toekenning "*contact opneemt en informatie opvraagt bij de tientallen lokale dochterondernemingen verspreid over de hele wereld (..) waarop D. dan zelf tot de beslissing overgaat tot de al dan niet de toekenning van de RSU aan een betrokken werknemer*";

- tussen een begunstigde werknemer en een vertegenwoordiger van D. een "*Overeenkomst*" wordt gesloten zonder dat de dochteronderneming hier iets mee te maken heeft of als tussenpersoon wordt gebruikt;
- uit het "*Plan*" en de "*Overeenkomst*" blijkt dat "*D. zelf de modaliteiten van toekenning, verwerving en verval (bij ontslag, bij ontslagname of pensionering) van de RSU's vaststelt*".

Zij oordelen dat:

- noch de arbeidsovereenkomst, noch enig ander schriftelijk document van een begunstigde van RSU's gewag maakt van enige verbintenis van de verweersters om aan de betrokken werknemers RSU's toe te kennen en de verweersters zich met andere woorden nooit ertoe hebben verbonden om RSU's uitgegeven door de moedermaatschappij aan de werknemers toe te kennen;
- D. niet beschouwd kan worden als een derde-betaler of vertegenwoordiger/lasthebber die een verbintenis uitvoert in naam en voor rekening van de verweersters;
- de verweersters geen enkele financiële last of kost dragen, rechtstreeks noch onrechtstreeks, uit hoofde van de toekenning van de RSU's en D. een eigen autonome verbintenis uitvoert, gebaseerd op haar eigen loon- en personeelsbeleid;
- D. in een proces van selectie en toekenning contact opneemt met de dochterondernemingen waaronder de verweersters, voor informatie;
- de gesuggereerde namen, aangevuld met gronden en motieven voor de aanbeveling, dienen om het centrale management toe te laten een gefundeerde beslissing te nemen en het niet is omdat de verweersters een personeelslid aanbevelen dat zij daardoor de beslissende hoedanigheid hebben voor de toekenning van de RSU's;
- de rechtstreekse oorzaak voor de toekenning van de RSU's niet in de uitvoering van de arbeidsovereenkomst ligt, doch in de beslissing van D. om bepaalde werknemers van de groep financieel te laten participeren in het kapitaal van de groep en hen zo op langere termijn aan de groep te binden;

- er geen enkele wilsuiting is vanwege de verweersters om de door D. toegekende RSU's als loon voor gepresteerde arbeid op te nemen;
- de eiser niet slaagt in de bewijslast dat de RSU's een tegenprestatie voor de arbeid uitmaken, en het voordeel niet als dusdanig kan worden beschouwd;
- de toekenning en de betaling van RSU's in huidig geval gebeurde door de moedervennootschap D. op grond van een eigen beslissing die vreemd is aan de arbeidsovereenkomst en die berust op haar intentie om de werknemers in het kapitaal te laten participeren, en deze handeling van een derde vreemd is aan de loonverbintenis van de verweersters.

6. De appelrechters die oordelen dat de RSU's, die door de moedervennootschap worden toegekend om de werknemers op langere termijn aan de onderneming te binden na een proces van selectie waarbij de verweersters aan de moedervennootschap namen suggereren, aangevuld met gronden en motieven voor hun aanbeveling, geen tegenprestatie voor de arbeid verricht ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst en dus geen loon zijn, verantwoorden hun beslissing niet naar recht.

Het onderdeel is gegrond.

Overige grieven

7. De overige grieven kunnen niet tot ruimere cassatie leiden.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest, behalve in zoverre dit het hoger beroep ontvankelijk verklaart.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het arbeidshof te Brussel.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Bart Wylleman, als voorzitter, en de raadsheren Bruno Lietaert, Michael Traest, Ann De Wolf en Eva Van Hoorde, en in openbare rechtszitting van 29 juni 2026 uitgesproken door sectievoorzitter Bart Wylleman, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Mike Van Beneden.